

Treba se maknuti od obližnjeg Konzuma

Four River Film Festival uvijek je pomioč grance, bilo da se radilo o zanimljivim programima, nemogućim last minute rješenjima ili novim lokacijama. Jučer smo imali priliku svjedočiti još jednoj koraku naprijed. Uz obale rijeke Dobre, stari grad Novigrad na Dobri ugostio je žuti tepih. Program u srednjovjekovnoj utvrdi započeo je predstavljanjem iznimno talentirane redateljice, makedonske Sličanke Ane Opačić. Prema riječima Boška Picule, Ana je jedna od ponajboljih filmaša koje smo imali priliku ugostiti u Karlovcu, a njezina pobjeda iz 2008. godine bila je prva u nizu nagrada koje krase njezinu karijeru. „Kojih nije bilo“ film je koji je nastao kao rezultat igre dok je kao inspiracija poslužio Kafka s kojim se bori svaki sedamnaestogodišnjak. Prijava za festival je poslana točno zadnji dan te nismo očekivali ni da će biti primljen, a kamoli da će dobiti nagradu. Sve to nam je bio vjetar u leđa da se nastavim baviti filmom.“ Ana je završila režiju na Akademiji u Splitu, a potom je svoju karijeru nastavila u Skopju. „Smatram da je bitno u nekom trenutku maknuti se od obližnjeg Konzuma, prestati kružiti oko vlastite zgrade i prihvatići izazov.“ Upravo je ona najzaslužnija za suradnju Four River Film Festivala i Filmske revije mladeži s festivalom Giffoni Makedonija, a koja je omogućila brojnim

mladim filmašima da razmijene iskustva i učvrste veze između dviju država.

Brojni su gosti i posjetitelji, osim u programu „Nekad laureati revije i festivala, a danas?“ imali priliku uživati u hvaljenom i odlično prihvaćenom filmom „Uvijek svoja“ redateljice Emilie Deleuze. Uz brojne osvojene nagrade izdvaja se ona za Najbolji europski film za mlade. Aurome, glavna junakinja filma, tipična je trinaestogodišnjakinja čiji se život odjednom okrene naglavačke. „Film mi se svidio. Tinejdžerski kompleksi prikazani su na kvalitetan način, ne površno u stilu Šašavog petka. Njezin odnos s majkom koji na kraju doživi potpuni obrat bio mi je iznenadenje. Definitivno preporučujem pogledati“, rekla nam je posjetiteljica Sara. (D. S.)

PREDSTAVLJANJE MALOG ŽIRIJA

May the bikes be ever in your favour!

Ove godine Mali žiri čini devetnaest članova, odabranih u suradnji s dugogodišnjim partnerima Revije i Festivala iz Makedonije, Mađarske, Slovenije, Danske, SAD-a, Veličke Britanije i mnogih drugih zemalja. Žiriju se ove godine priključio i Domagoj Topić, dobitnik nagrade Luka Ritz. Svi oni zajedno odlučuju o sedam prestižnih nagrada – za najboljeg glumca, najbolju glumicu, najboljeg scenarista, najboljeg redatelja, najboljeg montažera i najboljeg snimatelja te dodjeljuju Žutu zastavu – nagradu za nenasilje u filmu. Kako bi donijeli prave odluke, imaju zadataću pogledati sve projekcije natjecateljskog programa i prokomentirati ih. Osim toga, Mali žiri prisustvuje radionicama koje se održavaju u poslijepodnevним satima, a tradicionalno svake godine, Mali žiri uključen je i u debatu. Tema debate uvijek je jedno od gorućih društvenih pitanja, a ove smo godine mlade filmaše upitali: „Jesu li za korupciju u društву podjednako odgovorni vlast i građani?“ Tema im je zanimljiva, a kako su već upoznati s pojmom korupcije nije im bilo teško razviti

Jako su mi dobri, poslušni i zakon su.
Uopće me ne maltretiraju, upravo
suprotno, sve se bazira na dogovoru.
Imaju puno pitanja, zanima
ih Karlovac i njegova povijest.
Zadovoljna sam njima!

Elena Cvitković, mama Malog žirija

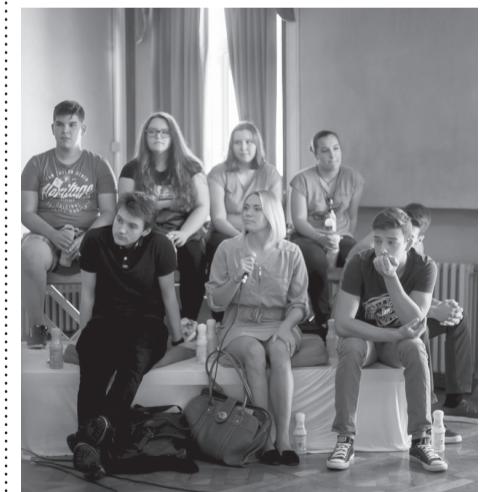
raspravu. Mnogima je ovo prvi put na festivalu i prvi su puta članovi žirija uopće. „Imam sedamnaest godina i ovo mi je prvi put da sam član Maloga žirija“, priča Edi. I dodaje: „Mogu reći da mi se jako sviđa, filmovi su odlični i mislim da nam neće biti lako donijeti konačne odluke.“ Na samom festivalu se dobro provode, najviše im se sviđa što mogu upoznati nove ljude i naučiti nešto novo o državama koje još nisu posjetili. Dobivaju saznanja o novim projektima u svijetu filma i informiraju se o festivalima za koje još nisu čuli. „Drugi put sam ovdje i, kao i prošle godine, sve zrači pozitivom i dobrom zabavom, a bicikli jednostavno ne mogu biti nezamijećeni“, tvrdi Vanja. Tema ovogodišnjeg festivala izrazito im se svidjela, a za sam festival tvrde da je svake godine sve bolji i da ih sve više ugodno iznenađuje cijelokupna organizacija. Malom žiriju, kako ih od milja zovemo, želimo puno sreće i hladne glave u donošenju bitnih odluka, ali svakako im poručujemo: „Ne zaboravite se zabaviti! And may the bikes be ever in your favour!“ (M. P.)

DEBATA: Tko je kriv za korupciju u društvu?

Film je izvrsno sredstvo za borbu protiv društvenih problema. Hrvatska je stjecajem raznih okolnosti i povjesnog naslijeđa, posebice unatrag nekoliko godina, obilježena korupcijom. Naravno, radi se o globalnom problemu, ali upravo nas je ta kombinacija nacionalno – globalno inspirirala da „Žuta zastava“ ove godine nagradi autora ili autore najboljeg antikorupcijskog filma.

Osim filmovima u konkurenciji, ovogodišnji je program dodatno posvećen borbi protiv korupcije. Riječ je o tradicionalnoj debati. Sudionici su raspravljali na temu „Jesu li za korupciju u društvu podjednako odgovorni vlast i građani?“ U debatiranju su sudjelovali članovi Malog žirija. Tročlani sud činili su Alex i Johan Erik iz Sjedinjenih Američkih država te Leon Ristov iz Makedonije. Moderator je već tradicionalno bio naš dragi Boško Picula. Svojim je britkim pitanjima i sudionicima i sucima zapazio posao. Afirmacijska ekipa navela je tri temeljna uzroka problema: veze, odnosno poznanstva, novac i odgovornost za vlastite postupke. Prema njihovu mišljenju, za korumpirano su društvo krivi pojedinci, odnosno okolnosti u kojima su odgajani i u kojima žive. Složili su se da se ljudi s korupcijom susreću u najmlađim danima, u situacijama kada ih roditelji podmićuju da učine ono što se od njih traži. Te navike prenose u kasniji život i spremni su u borbi do cilja poduzeti svaku mjeru, makar ona značila i korupciju. Prema tome, političari koji čine vlast na svoje pozicije dolaze kao već korumpirane osobe. Naglasili su da svatko donosi odluke na vlastitu odgovornost i da bismo svi trebali razmišljati o posljedicama i ostalim pripadnicima društva. Negacijska ekipa uvjerenja je da je za korupciju u društvu kriva vlast budući da vlast predstavlja najviši autoritet

u državi i da, ukoliko dosljedno provodi zakone, može spriječiti građane da sudjeluju u mitu i korupciji. U tom se kontekstu različite države različito nose s problemima te prirode. Naveli su da države s dužom demokratskom tradicijom uspješnije provode zakone i paze na regulativu. Teško je bilo suprotstaviti se bilo kojem od argumentata i donijeti sud. Ipak, prema strogom trojcu bolje argumente imala je afirmacijska ekipa. Nadamo se da će poruke filmova i ovih sjajnih mladih ljudi doprinijeti borbi za bolji svijet. (L. Š.)

Razgovor s Annom Eriksson

„Htjeli smo napokon prijeći s riječi na djela kada se radi o borbi za ravnopravnost spolova“

DORIS
International

Ako ste dobro pratili Dnevnik u Boci, shvatićete da smo vam predstavili sve članove žirija, osim jednoga. A ne kaže se uzalud da šećer dolazi na kraju. Taj šećer je zapravo jedina predstavnica ženskoga roda u našem velikom žiriju koja je ujedno i veliki borac za ravnopravnost spolova te savjetnica i članica Upravnog odbora International Youth Media Summits. Radi se naravno o Anni Eriksson koja nam je stigla iz Švedske, a kaže kako se doista raduje ovome poslu jer uživa gledati kratke filmove, pogotovo kada ih stvaraju ovako mladi ljudi. I sama se prvi puta zaljubila u film kada je bila vrlo mlada, točnije s 12 godina kada je s prijateljicama gledala australski film „Picnic at Hanging Rock“ čiju je priču shvatila tek kada ga je gledala ponovo u kasnim dvadesetima. Očarala ju je ta kompleksnost filmske industrije te koliko se toga zapravo kroz film može ispričati i poručiti. Ana se i sama okušala u snimanju filmova, kratke filmove počela je snimati vrlo rano, a njezin najdraži i prviigrani film snimila je s 27 godina. „Priča je to o odrastanju i tinejdžerskim godinama, a glavni su likovi tri djevojke, dvije prijateljice te jedna mala sestra koja ih stalno špijunira.“ Spomenuli smo već da je ova svestrana članica žirija i borac za ženska prava i to upravo kroz film. Radi se o „Doris filmu“, projektu koji se trudi uspostaviti ravnopravnost spolova u filmskoj industriji. Ideja se rodila u Švedskoj, a danas se proširila na mnoge susjedne zemlje. „Projekt smo započeli jer smo htjeli da se napokon nešto konkretno radi, da se dogodi neka promjena. Željeli smo da prestane samo raspravljanje o problematični ženski prava. Tako smo odlučili snimiti sedam kratkih filmova i ukomponirati ih u jedanigrani film.“ Ana je producirala jedan od tih sedam filmova, a o ovom projektu govori s jako puno entuzijazma, stoga im želimo puno sreće u ovom hvalevrijednom projektu. Za kraj nam je preporučila jedan švedski film jer, priznajte, kad ste zadnji put pogledali švedski film? Anina preporuka je film „Eat sleep die“ iz 2012. godine koji je tamo postigao velik uspjeh. Mi ćemo njezinu preporuku svakako poslušati, a Ani želimo da iz Karlovca poneše samo lijepu uspomenu i da nam se vrati iduće godine. (K. M.)

Houston, što će biti s nama večeras?

Večeras, nakon završetka programa u Zorin domu svi zajedno krećemo na Koranu gdje nas očekuje jedna filmska poslastica. Film koji imate priliku vidjeti jest „Houston, imamo problem!“ slovenskog redatelja Žige Virca. Igrano-dokumentarni film govori o Jugoslavenima u svemiru. Urbana legenda kazuje da je Jugoslavija početkom šezdesetih prošlog stoljeća, u jeku Hladnoga rata, radila na vlastitom svemirskom programu. Kako je finansijski bila previše slaba da bi ga mogla samostalno ostvariti, navodno ga je prodala Amerikancima za više milijardi dolara. Što se zapravo događalo u bivšoj državi šezdesetih, možete vidjeti na pješčanoj plaži uz rijeku Koranu.

Film je redateljev dugometražni prvijenac, pri-

kazivan na festivalima diljem svijeta, a svjetsku je premjeru imao u ovogodišnjem programu Tribeca film festivala u New Yorku. No, to nije prvi međunarodni uspjeh Žige Virca. Ovaj mladi redatelj diplomirao je na Akademiji u Ljubljani, a 2010. njegov kratkometražni film „Trst je naš!“ bio je uvršten među pet finalista za nagradu studentski Oscar Američke filmske akademije.

Fenomenalan i intrigantan film koji istražuje mitiza naizgled fantastične i sasvim sulude priče svakako nemjete propustiti jer garantiramo puno smijeha i dobre zabave. Prognostičari najavljuju ugodnu ljetnu večer, a Žuta ekipa garantira vrhunski provod. Neka vam se ukreste filmska traka i biciklistička, sjednite na bicikl i dopedalirajte na Koranu. (M. P.)

PRIREDIVAČ:

POKROVITELJI:

PARTNERI:

MEDIJSKI POKROVITELJI:

dokumentarnet, HINA, Kulturpunkt.hr

Global, RADIOSTUDENT, KLASIKTV

srednja, teen 365, FAK.hr

FILM-MAG.net, MojFilm

102.1 TV4P KARLOVAC, TIKSTO, portalzamlade.info

KAFOTKA.NET

SPOZNI:

Kolumna: Ninja u boci

Imat ćeš i ti djecu pa će ti biti jasno

Mjerljivo u ljudskim godinama, naš Festival dosegao je dob desetogodišnjaka. Mjerenje u filmskim godinama, vjerojatno je ozbiljan radni čovjek. Ali znate kako je s roditeljima – za njih su djeca uvijek – djeca. I zašto bi se, pobogu, selili prije tridesete.

S obzirom da je dob festivalske ekipe na prvom Festivalu bila u optimističnom projektu 20 godina, moglo bi se reći da smo bili mladi roditelji. Srećom, od početka smo imali žuti krov nad glavom i rastuće donacije boca filma, a mališan je lijepo rastao u žutom veselu pa egzistencija nije bila upitna. Stoga nam se ne može zamjeriti ako smo koji put, čak i u pomoć filmskog plemena sa svih strana svijeta, zabrazdili u odgoju. Ipak smo ga učili pravim životnim vrijednostima. Recimo, strpljenju („Ostaješ tu dok ne odu svi gosti!“), redu („Razgovarat ćemo kad gosti odu.“), logici („Zašto moramo na sve četiri rijeke?“), „Zato što sam ja tako rekao!“) i iščekivanju („Samo čekaj da Marija dođe na filmsku!“).

Prva je godina bila pravi izazov za mlade roditelje; 7. rujan 2007. godine dan je kada Festival (zapravo Revija, ali znamo da kćer u našim krajevinama rado zovu „sine“) upoznaje Karlovac i Karlovac upoznaje šašavu žutu obitelj. Preživjeli smo 42 prijavljena filma i tri dana žutog ludila i napravili prve filmske korake. Druga godina, bilježimo prva kraća obitavanja u vrtiću, pardon, starom gradu Dubovcu, a naš mališan, primjećuje festivalska baka Vera, naprosto raste. Počinje učiti i strane jezike, pokazuje interes za vršnjacima (u vrtiću dolazi šarolika ekipa), zna da je i dječak i djevojčica (roditelji ga i dalje zovu „sine“), pokazuje zadovoljstvo i ponos nakon četiri festivalska dana. U trećoj godini maže filmove samostalno, glatko trči od lokacije do lokacije i s 232 prijavljena filma postaje pravi mali brbljavac. I tantrumi, ah, da, i tantrumi u obliku neviđenih kiša, osobito na izletima... Četvrta godina, i mališan povezano priča priču o dabru i dabrici, Interventnom i nagradama, a priča zvuči malo manje povezano („Je li se tako izražavaš i u Zorin domu?“). U petoj godini gradi kulu od karata, s roditeljima se igra skrivača i sklada svoju glazbu. Hej! U školu polazimo na više filmskih lokacija, škola je velika, s mnogo učenika i osvijetljena je žaruljama. Radimo pokuse, na odmoru kuglamo, a gablec su – banane! Za naše dijete kažu da je živahno, druželjubivo, puno ideja i pozitivne energije za cijelu školu. Doduše, kažu i da ima lude roditelje. I da jabuka ne pada daleko od stabla. Ili banana.

U desetu godinu, vrijeme kada dječja kreativnost ide prema svome vrhuncu, Festival ulazi na biciklu. I to bez kacige! A do jučer smo ga nosili na ramenima. Festivalu, dok si pod mojim krovom... Dok si pod našim krovom, bit ćeš voljen, čuvan, mažen i pažen. Hajde sad, nemoj sjediti na hladnom i dođi nešto pojesti. Pola četiri je i svi spavaju ili se ljube u mraku, a kod kuće te čekaju punjene paprike...

IMPRESSUM:

Izdavač:

Kinoklub Karlovac, Hrvatski filmski savez

REDAKCIJA:

Urednici: Karla Mirčevski, Dominik Strikić

Grafička urednica: Sandra Malenica

Novinari: Lea Štranjgar, Svjetlana Višnić, Tatjana Gržan, Tara Lukić, Matija Piralić

Fotografi: Dora Jurinčić, Sara Filipa Delić, Anamarija Tonžetić, Demjan Rožman, Tin Vučković

Prevoditeljica za englesko izdanje:

Vedrana Mihalić

Lektura: Ivančica Šebalj

Ilustrirala: Nina Čorak

Tisk: Tiskara Latin